

# РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Благоевград, 22.03.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН  
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети  
февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

Членове: Вера Коева  
Емилия Дончева

при участието на секретаря Катерина Пелтекова  
като разгледа докладваното от Емилия Дончева Въззивно гражданско дело №  
20221200500942 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба, депозирана от С. Д. К. ЕГН лично и в качеството си на баща на малолетната Д.С.К. ЕГН, чрез адв. Б.К., срещу Решение № 477/23.08.2022 г., постановено по гр.д. № 1238/2021 г. по описа на Районен съд Благоевград, с което е отхвърлена молбата на жалбоподателите срещу А С К, ЕГН, с адрес: гр. Б, ж.к. Е“, бл. вх., ет.ап. с правно основание чл. 8 във вр. с чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 ЗЗДН за предприемане на мерки за защита по ЗЗДН по повод извършени актове на домашно насилие на посочените в молбата дати, представляващи актове на физическо, психическо и емоционално насилие, както и е обезсилена издадената заповед за незабавна защита по чл. 18, ал. 1 ЗЗДН и е разпределена отговорността за разноски. С въззивната жалба първоинстанционният съдебен акт се оспорва като неправилен, необоснован, постановен при съществено нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Изразява се несъгласие с изводите на съда, че ответницата А.С.К е проявила щадящо поведение спрямо детето и че същото не било станало свидетел на процесните ситуации. Мотивите на съда, че за да бъде едно деяние домашно насилие, следвало да бъде извършено в домашна среда, не почивали на законовите разпоредби. Необоснован, в противоречие със събраните по делото гласни и писмени доказателства, се явявал извода на съда, че не са доказани актовете на домашно насилие на 01 и 02 май 2021 г., на 15 и 16 май 2021 г. Доказателствата по делото по категоричен начин установявали, че и на дати 17.04.2021 г. и 14.05.2021 г. ответницата е извършила акт на домашно насилие, проявено в психическо и

емоционално насилие, принудително ограничаване на личната свобода и личните права на детето и бащата, които представлявали акт на домашно насилие. При всяка среща с бащата, в т.ч. на посочените в молбата дати, ответницата се държала грубо, арогантно и непристойно с него, отправяла обиди и закани, като детето ставало пряк свидетел на това поведение. С използваните думи и изрази майката се опитвала да внуши на детето, че бащата е насилник, че полицията и бащата ще вземат детето насилно, с цел да бъдат осуетени контактите между бащата и детето. Последното обстоятелство - че бащата е упражнявал насилие спрямо детето, били опровергнати от свидетелските показания. Според жалбоподателите не следва да бъдат кредитирани показанията на св. Величкова и св. Д в частта за упражнено насилие от бащата, тъй като не са били преки очевидци, а пресъздавали информация, предоставена от майката. В жалбата са изложени подробни доводи за основателност на подадената молба за защита от домашно насилие. Настоява се за отмяна на обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно и уважаване на молбата чрез налагане на поисканите мерки. В срока по чл. 17, ал. 4 ЗЗДН не е подаден отговор на въззивната жалба от насрещната страна. За да се произнесе по спора, настоящият съдебен състав, намира следното: Жалбата, инициирала настоящото въззивно производство е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество. Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. При осъществяване на въззивния контрол за законосъобразност и правилност на атакувания съдебен акт, в рамките, поставени от жалбата, настоящата инстанция, след преценка на събраните пред районния съд доказателства, намира следното: Производството пред Районен съд – Благоевград е образувано по молба вх. № 580/18.05.2021 г., подадена от С. ЕГН, с адрес: гр. Б лично и в качеството на баща и законен представител на малолетното дете Д.С.К. ЕГН против А.С.К., ЕГН, с адрес: гр. Б с искане за защита по реда на Закона за защита от домашното насилие. В молбата се твърди, че молителят Си ответника са живели на семейни начала до 06.01.2019 г. и от съвместното им съжителство имат родено едно дете - Д С К родена на . Сочи се, че след 06.01.2019 г. ответницата започнала да осъществява постоянен психически тормоз върху детето и молителя, като ограничила контактите помежду им и при опит на молителя да види детето, предизвиквала скандали. Твърди се, че между молителя и ответницата било постигнато споразумение по чл. 127, ал. 1 СК относно местоживеенето на роденото от съвместното им съжителство малолетно дете, упражняването на родителските права по отношение на детето Д С Ка, режима на лични отношения на бащата с малолетното дете и издръжката на детето. Твърди се, че ответницата А.С.К е извършила по актове на домашно насилие по отношение на молителите, както следва: 1) На 17.04.2021 г., около 11:30 часа в жилище- апартамент 10, находящо се в град Б, в присъствието на детето Д С К и полицейски служители, А.С.К осъществила по отношение на молителите акт на домашно насилие, изразяващ се в упражняване на психическо и емоционално насилие, осъществено посредством иницииран от ответницата спор първоначално между нея и полицейските служители и впоследствие, отправяйки обиди и обвинения директно спрямо молителя К. В

процеса на спора ответницата многократно викала, крещяла, заплашвала, обиждала и използвала нецензурни думи, насаждала страх у детето, че ще бъде взето насила, като тези действия извършила в присъствието на детето Д което я травмирало изключително много и при проявената агресия от страна на майката, навежда главичка, видимо изключително притеснена, свива се в края на стаята, затваря се в себе си. Част от съдържанието на отправените нецензурни думи, обиди и заплахи били следните: в спора с полицейския служител използвала следните думи: „Този насилник (посочвайки молителя) има ограничителна заповед да не доближава мен и детето! Какво прави тука! Насила иска да ми взема детето! Той ме изгони! Той упражнява психически и физически тормоз спрямо мен и детето!“, а непосредствено спрямо молителя отправила следните обиди, обвинения и заплахи: „Ти си насилник и няма да си виждаш детето! С полиция си дошъл насила да си взимаш детето! Какво правиш тука бе! Нямах право да доближаваш детето, имаш ограничителна заповед! Насила ще ми взимаш детето! Ела бе, да го вземеш, насилник!“.

Пояснява се, че в процеса на спора ответницата била многократно приканвана от полицейския служител да не се държи агресивно пред детето, да не използва обидни думи и да съобрази поведението си с присъствието на детето, но тя не променила поведението си. За да прекратят създалата се неприятна ситуация, полицейският служител и молителят излезли от апартамента и слезли пред блока. 2) На 17.04.2021 г., около 12:00 часа на предблоковото пространство пред бл., находящ се в град Б“, в присъствието на детето Д С.К полицейски служители и случайни пешеходци, А СК осъществила по отношение на молителя и детето акт на домашно насилие, изразяващ се в упражняване спрямо молителя и детето на психическо и емоционално насилие, осъществено посредством иницииран от ответницата спор, отправяйки обиди и обвинения спрямо молителя, в присъствието на детето. В процеса на спора ответницата многократно викала, крещяла, заплашвала, обиждала и използвала нецензурни думи, насаждала страх у детето, че ще бъде взето насила, като тези действия отново извършила в присъствието на детето Д, както и отново в присъствието на детето категорично заявила, че няма да спазва режима на лични контакти и молителя няма да вижда детето си. Част от съдържанието на отправените нецензурни думи, обиди и заплахи били следните: „Насилник! Какво правиш тука бе! Насила ще ми взимаш детето! Ела, да видим как насила ще го вземеш, насилник! Ей, ще видиш ти какво ще ти се случи! Спри да ме тормозиш! Ти, детето няма да го видиш! Какво си ми дошъл с полиция тука, да ми взимате детето насила!“. В яростта си А. дърпала детето за ръката, като я извела пред полицаите, настоявала детето да каже, че не желае да вижда молителя. Крещяла пред полицаите, пред молителя и в присъствието на детето, че е насилник, като размахвала заповед за незабавна защита от домашно насилие, издадена по гр.д. № 2667/2019 г. по описа на РС- Благоевград и други. А. К. изрично заявила, че отказва да спазва режима на лични контакти, установен с определение № 91446 от 18.02.2021 г., постановено по гр.д. № 2423/2019 г. по описа на РС- Благоевград. Детето мълчало през цялото време, като майката не забелязала, че в един момент детето било изключително травмирано, отскубнало се от нея и се втурнало навътре ужасено, за да не става повече свидетел на тази ситуация. Детето било изключително стресирано от поведението на майка си, която продължила с обидите не

само срещу молителя, но и срещу самите полицаи. 3) На 17.04.2021 г. след 11:30 часа пред бл. 43, вх. В, находящ се в гр.Б, ж.к в присъствието на детето Д и полицейски служители, ответницата осъществила по отношение на молителя и детето акт на домашно насилие, изразяващ се в принудително ограничаване на личния живот и личните права на молителя и детето. Актът на домашно насилие бил извършен посредством няколко последователни действия от страна на ответницата: инициране от страна на ответницата на спорове между нея и полицаите и между нея и молителя, в процеса на които отправила обиди, обвинения и заплахи спрямо молителя, в присъствието на детето, което се отразило изключително негативно върху психическото състояние на детето; дърпане на детето за ръката, с настояване детето да каже, че не желае да вижда молителя; както и чрез категорично изявление от страна на майката, в присъствието на детето, че няма да изпълнява съдебното определение относно режима на лични контакти с детето и не позволява да се осъществи контакта между молителя и Д. В резултат на тези действия детето било много разстроено. С тези действия било нарушено правото на личен живот на молителя и детето, в аспект на нарушаване на правото на осъществяване на връзка между баща и дъщеря. С тези действия били нарушени правата на Д за нормален контакт с баща си, за възможност за отглеждането ѝ в спокойна и сигурна среда, без постоянни спорове, без системно напрежение, конфликти и стрес. С тези действия били нарушени и правата на молителя, тъй като бил лишен от нормален и спокоен контакт с дъщеря си. 4) На 18.04.2021 г. след 11:00 часа пред бл. 43, вх. В, находящ се в гр.Б, ж.к в присъствието на детето Д, А.С.К осъществила по отношение на молителите акт на домашно насилие, изразяващ се в принудително ограничаване на личния живот и личните права на молителите, като отново категорично заявила в присъствието на детето, че няма да изпълнява съдебното определение относно режима на лични контакти с детето и не позволява да се осъществи контакта между бащата и детето. С тези действия било нарушено правото на личен живот на молителите, в аспект на нарушаване на правото на осъществяване на връзка помежду им и реализиране на отношения на баща и дъщеря. С тези действия били нарушени правата на детето за нормален контакт с бащата си, за възможност за отглеждането ѝ в спокойна и сигурна среда, без постоянни спорове, без системно напрежение, конфликти и стрес. С тези действия били нарушени и правата на молителя, тъй като бил лишен от нормален и спокоен контакт с дъщеря си. 5) На 14.05.2021 г. около 16:00 часа в приемната на 9 ОУ „Пейо Крачолов Яворов“ град Благоевград, в присъствието на детето Д, полицейски служители, заместник директора на училището г-жа К., учители и друг училищен персонал, А.С.К осъществила по отношение на молителите акт на домашно насилие, изразяващ се в упражняване на психическо и емоционално насилие - чрез отправени спрямо молителя в присъствието на детето, обидни думи и обвинения, а именно: „Той е насилник! Какво прави тука! Няма право да доближава детето! Има ограничителна заповед да не я доближава! Той извършва насилие спрямо мен и детето! Той само ни тормози! Той уговаря полицаите да му помагат! Дайте му я, дайте му я, нека да я вземе насила! Насила иска да ми взема детето! Упражнил е насилие, пак детето е с наведена глава! Вижте как детето се страхува от него!“. 6) На 01.05.2021 г., 02.05.2021 г., 15.05.2021 г. и на 16.05.2021 г., на всяка една от посочените дати, около 11:00 часа, пред бл. 43, вх. В,

находящ се в гр.Б, ж.к в присъствието на детето Д, ответницата осъществила по отношение на молителя акт на домашно насилие, изразяващ се в принудително ограничаване на личния живот и личните права на молителите, като отново на всяка една от посочените дати ответницата категорично заявила в присъствието на детето, че няма да изпълнява съдебното определение относно режима на лични контакти с детето и не позволява да се осъществи контакта между бащата и детето. С тези действия на А., на всяка една от посочените дати - 01, 02, 15 и 16 май 2021 г., отново било нарушено правото на личен живот на молителите, в аспект на нарушаване на правото на осъществяване на връзка помежду им и реализиране на отношения на баща и дъщеря. С тези действия били нарушени правата на детето за нормален контакт с бащата съобразно установения режим на лични контакти. С тези действия били нарушени и правата на молителя, тъй като бил лишен от личен контакт с дъщеря си. Въз основа на данните в молбата съдът е издал Заповед за незабавна защита № 7/09.06.2021 г., с която са наложени следните мерки за защита: ответникът А.С.К е задължена да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителя С.Д.К и малолетното дете Д С.К.. По делото са събрани писмени и гласни доказателства, въз основа на които районният съд е постановил решение № 477/23.08.2022 г., с което е отхвърлил молбата за защита по реда на Закона за защита от домашното насилие и е обезсилил издадената заповед за незабавна защита от 09.06.2021 г. От събраните в първоинстанционното производство доказателства се установява следната фактическа обстановка: От прието като доказателство по делото удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 0084/08.02.2013 г. се установява, че молителят С.Д.К и ответника А.С.К са родители на малолетното дете Д С.К., родена на 06.02.2013г. С определение № 91446/18.02.2021 г., постановено по гр.д. № 2423/2019 г. по описа на РС- Благоевград, е одобрено постигнатото между С.Д.К и А.С.К споразумение, съгласно което: упражняването на родителските права по отношение на малолетното дете Д С.К., се предоставя на неговата майка А.С.К, с адрес: гр. Б. ж.к; местоживеенето на малолетното дете Д С.К., се определя на адреса на неговата майка А.С.К, като майката се задължава при промяна на адреса да уведоми бащата за новия адрес; на бащата С.Д.К се определя следния режим на лични контакти с детето, който ще влезе в сила от 01 март 2021 година, както следва: през първия месец, от влизане в сила на споразумението режимът на лични отношения между бащата и детето, ще бъде както следва: бащата С.Д.К ще взема детето Д С.К. всяка първа и трета събота и неделя за времето от три часа всеки от дните в диапазона от 11:00 часа до 17:00 часа, в присъствието на дъщерята на ответницата – Мария Иванова, като в случай на невъзможност на лицето Мария Иванова да присъства, да бъде посочено друго лице от страна на майката; след първия месец режимът на лични отношения в период от един месец да бъде както следва: бащата С.Д.К да взема детето Д С.К. всяка първа и трета събота и неделя, в събота от 11:00 часа до 18:00 часа, в неделя от 11:00 часа до 18:00 часа, без присъствие на трето лице, без преспиване на детето в дома на бащата; след втория месец, режимът на лични отношения между бащата и детето ще бъде както следва: бащата С.Д.К да взема детето Д С.К. всяка първа и трета събота и неделя от месеца, в събота от 11:00 часа до 18:00 часа в неделя, с преспиване по местоживеенето на бащата, като взема и връща детето по местоживеенето му; бащата С.Д.К ще осъществява

лични контакти с малолетното дете за периодите на ваканции, както следва: половината от пролетната и зимна ваканция, определени от МОН и 20 (двадесет) дни през лятото, които да се ползват два пъти по 10 (десет) дни, което време не съвпада с годишния платен отпуск на майката А.С.К, за което същата се задължава да уведоми бащата своевременно в началото на месец юни; майката има право да ползва през лятото два пъти по 10 дни като в този период от време не се прилага общият режим; на рождения ден на малолетното дете Д С.К., бащата С.Д.К има право всяка четна година да прекарва на датата 06 февруари по три часа с детето, а всяка нечетна година на следващия ден 07 февруари също по три часа има правото да осъществява личен контакт с детето, съобразени с учебните ангажименти на детето; бащата С.Д.К ще осъществява ежедневно придружаване на детето Д С.К. до училище и обратно, като ще го взема и връща в дома на майката не по-късно от половин час преди водене, съответно взимане от училище, като при невъзможност на бащата да заведе и върне детето от училище да уведоми майката своевременно; бащата С.Д.К се задължава да заплаща на детето Д С.К. месечна парична издръжка в размер на 200,00 лева месечно, платима чрез майката – А.С.К, считано от одобряване на споразумението, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска до настъпване на законно основание за изменение или прекратяване на издръжката, платима от пето до десето число на текущия месец по банкова сметка на майката; бащата С.Д.К се задължава да осигурява сума за допълнителни разходи месечно, необходими за издръжка на малолетното дете Д С.К. - дрехи, учебни пособия за училище, лекарства в размер до 80,00 лева, като майката ще уведомява бащата за потребностите на малолетното дете от тази добавка. От удостоверение изх. № 662/18.06.2021 г. на „ЦПЗ – Благоевград“ ЕООД се установява, че А.С.К не се води на диспансерен отчет и не е лекувана в лечебното заведение. От справка за съдимост се установява, че ответникът А.С.К не е осъждана, има наложено административно наказание. От писмо рег. № УРИ 785200-2639/20.10.2021 г. на 02 РУ- Благоевград и писмо рег. № УРИ 1899006232/28.10.2021 г. на 01 РУ- Благоевград се установява, че не са подавани жалби за периода от месец април 2021 г. до 20.10.2021 г. от молителя С.Д.К срещу ответника А.С.К. Видно от писмо изх. № УРИ 1899806117/25.10.2021 г. на 01 РУБлагоевград, на 17.04.2021 г. и 14.05.2021 г. няма получени сигнали, съответно полицейски служители не са посещавали адрес в гр. Б., ж.кВ и 09 ОУ Благоевград. От писмо изх. № УРИ 105810-145/25.02.2022 г. на Дирекция Национална система 112 се установява, че на 14.05.2021 г. в 17:23 ч. от телефонен номер 0895755463 е подаден сигнал относно инцидент в гр. Благоевград, в двора на Девето училище от лице, което се е представило като А. К.. От молителя Стефан К е депозирана жалба до ДСП- Благоевград относно упражняван психически тормоз от страна на ответника А. К. по отношение на малолетното дете Д Ка. Във връзка с подадения сигнал от страна на ДСП – Благоевград е отворена работа по случай на дете в риск, като е предприета мярка за закрила в семейна среда – съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда, препоръчано е родителите и детето да ползват социална услуга в общността – психологично консултиране, с цел подобряване общуването помежду им, участие и на двамата родители в живота на детето, превенция от риска от родителско отчуждаване спрямо бащата. По делото е прието като доказателство медицинско

свидетелство № 62/2021 г. за пред съд за извършен преглед на 18.05.2021 г. на детето Д С.К. от съдебен лекар. В свидетелството са описани сведения от майката, както следва: на 14.05.2021 г. към 16:50 ч. на майката се обадила директорката на IX училище и я извикала в училището на дъщеря ѝ. Тя отишла там и намерила детето ѝ с госпожите и баща му. След това детето споделило с майка му, че към 16:00 ч. е дърпана от бащата в двора на училището и се оплакало от болки във врата и раменете. Казала, че е дърпана за ръката и фиксирана на пейка от бащата. Майката посочва, че се оплаква от болка в долната част на врата. При прегледа не са установени видими травматични увреждания. В заключение е посочено, че неустановяването на видими, травматични увреждания, не изключва възможността за инцидент с освидетелстваната по начин и време, посочени от майката, при който да са ѝ причинени посочените от майката болки. От приобщеното към настоящото производство гр.д. № 2667/2019 г. по описа на РС- Благоевград, се установява, че по молба на ответника в настоящото производство А.С.К, лично и в качеството на майка и законен представител на малолетното дете Д С.К. е била подадена молба за защита по реда на ЗЗДН против С.Д.К. С решение № 604225/14.05.2021 г., постановено по гр.д. № 2667/2019 г. по описа на РС- Благоевград, С.Д.К е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие (психическо и емоционално) спрямо А.С.К, като молбата в частта по отношение на детето Д С.К. е отхвърлена като неоснователна. С решение № 471/22.11.2021 г., постановено по в.гр.д. № 856/2021 г. по описа на ОС- Благоевград, е отменено решение № 604225/14.05.2021 г., постановено по гр.д. № 2667/2019 г. по описа на РС- Благоевград в частта, в която е уважена молбата за защита от А. К. против С К и молбата за защита е отхвърлена. По делото са ангажирани гласни доказателства. В показанията си св. В В сочи, че е служител в 02 РУ Благоевград. Бил изпратен с друг служител на МВР на сигнал относно неизпълнение на съдебно решение. На място пред блока установили молителят, който показал съдебно решение относно режим на лични отношения с дете. Заедно с молителя се качили пред жилището на ответницата, която заявила „влез да вземеш детето насила, аз ще снимам“, като детето било в жилището и чуло разговора. Ответницата обвинила свидетеля, че упражнява психически тормоз, говорела най-различни неща, свързани и несвързани, като интонацията ѝ била с викове. Свидетелят слязъл пред блока, ответницата също слязла, а след нея – детето. Ответницата застанала между бащата и детето, след което детето се прибрало. К. започнала да звъни на тел. 112 и да иска полиция, тъй като по отношение на нея се упражнявало психическо насилие. Свидетелят съставил протоколи по ЗМВР на молителя и ответницата. Свидетелят М. сочи, че бил изпратен на сигнал в кв. Еленово, на място бил К, който заявил, че А. К. не дава детето на бащата съгласно определения график. К. била афектирана и казала на свидетеля, че се държи арогантно. Слязла с детето пред блока, между родителите се провел разговор, детето се разплакало и не искало да тръгне с баща си. За случая свидетелят съставил докладна записка. К. отказала да подпише всякакъв вид документи. Свидетелката С.Н. в показанията си сочи, че работи в 02 РУБлагоевград. На 14.05. около 17:30 ч. била изпратена в IX училище в гр. Благоевград по сигнал за спречкване между родители за правата върху дете. На място установили С.к. и А К.. Пояснява, че е ходила и на други сигнали между страните относно неспазване на режима на лични контакти. Пристигайки на

място в училище, детето било с учителката си, а К и К. били пред училището. Сочи, че между родителите имало напрежение, разделили ги и им съставили протоколи по ЗМВР. К. заявила, че ще ги съди за полицейско насилие, държала се агресивно, както по отношение на свидетелката, така и по отношение на К. Не си спомня дали К е следвало да осъществи режим на лични контакти, искал да види детето. Разговаряли с двамата родители по отделно, след което К. взела детето и си тръгнали. В показанията си св. Михайлов сочи, че заедно със свидетеля Накова били изпратени на сигнал в двора на в IX училище в гр. Благоевград. На място установили К и К., между които имало скандал относно това кой трябва да вземе детето. Съгласно представените документи, бащата следвало да вземе детето. Снели обяснения и на двамата, след което майката си тръгнала с детето. Пояснява, че К бил по-спокоен, а майката била по-агресивна, говорела на висок тон и отправяла обиди към бащата. В показанията си св. Б. К. сочи, че е заместник-директор на IX училище в гр. Благоевград, в което учи детето Д. К. Пояснява, че детето постъпило в първи клас през учебната 2020-2021 г. Познава детето и майката преди това от инициативи, организирани от училището. От ответницата знае, че с бащата на Д. са разделени, в лоши отношения и че бащата проявява агресия към майката. Сочи, че детето не говори, не комуникира, в повечето време заема поза с наведена глава. Разговаря с майка си и някои от съучениците, а с учителите комуникира с мимики и жестове. На 14 май 2021 г. К. посетил кабинета на свидетелката и представил съдебно разпореждане, съгласно което К. има право ежедневно сутрин да води детето на училище и да го взема от училище. Искал да види детето без да го взема, тъй като знаел, че майката ще реагира бурно и ще има скандал. Свидетелката помолила класния ръководител след края на часовете да заведе детето за среща с бащата. След края на часовете, учителката извела детето, седнали на пейка в двора заедно с бащата и бабата, свидетелката излязла също на двора. Свидетелката се обадила на майката, за да я уведоми за срещата на детето с бащата, при което майката изпаднала в ярост. При пристигането си в училището майката започнала да крещи на свидетелката, учителката, К. и майката на К. Свидетелката се обадила на телефон 112, след което в училището били изпратени полицейски служители. К. крещяла и обвинявала полицаите в агресия спрямо нея. Според свидетелката К. се чувствал обиден и унижен от отношението на ответницата, бил тъжен. Свидетелката П. – учител в IX училище в гр. Благоевград в показанията си сочи, че на 14.05. извела детето Д. за среща с бащата и бабата, като постоянно била с детето. Д. била спокойна, бащата я хванал за ръката и я погалил. При пристигането майката говорела на висок тон. К. говорела по телефона и казвала, че върху детето е упражнено насилие. Детето чуло разговора на майката. Сочи, че майката казвала, че бащата принципно няма право да взема детето, а на 14.05. разбрала, че бащата има право да взема детето по разпореждане на съда. След този случай детето идвало на училище, но не оставало на занималня, майката го вземала по-рано. Пояснява, че детето не говори, общува с мимики, говори с някои от съучениците си. В показанията си св. Петров сочи, че познава К. и К. Многократно бил свидетел на опити от страна на К. да види детето, но безуспешни. Знае, че на 17.04. А. е правила луд скандал с полицията. На 18.04. К. искал да види детето съгласно определения от съда график, но А. не отговорила на обажданията на Стефан. От К. знае, че



многократно е ходил да вижда детето съгласно определения график, но не е успял да види детето. Знае за случай, в който Стефан ходил да види детето в училището и А. вдигнала скандал. Свидетелят Н в показанията си сочи, че познава страните по делото, колега е на К. Твърди, че К повече от две години не е виждал детето си, поради което изпитва голяма болка като родител. Ходи заедно с К по определения график за лични контакти с детето. Пояснява, че пред жилищната кооперация К пише съобщения, обаждат се по телефона, но А. не отговаря. Седят заедно с К и чакат всеки път, но нито веднъж нямало отговор. В показанията си св. Радка Ка (майка на молителя) сочи, че последно детето е било с баща си на 24.12.2019 г. Около два месеца след влизане в сила на определението относно родителските права на детето, бащата осъществявал режим на лични отношения. След 24.12.2019 г. бащата не е осъществявал срещи с детето. Соци, че на 14.05.2021 г. със Стефан били пред училището, на 17.04.2021 г. били пред блока в 11:00 ч. съгласно определения режим на лични контакти, след като Стефан написал, че е пред блока, А. написала „ела да я вземеш насила“. На 17.05.2021 г. отново двамата със Стефан били пред блока на А., дошъл полицейски патрул и С с полицейски служител се качили до жилището, след като се върнали полицейският служител казал, че горе било страшно. А. слязла с детето и започнала да крещи „той е насилник, той няма право да идва тук, дошъл е тук с полиция да ми вземе детето, няма да го дам“. Стефан направил опит да приближи детето, но майката не позволила, детето се скрило зад нея и се качило в жилището. На 14.05.2021 г. отишли със Стефан в училището. Учителката извела децата, С. приближил детето, гушнал го и го прегърнал. Соци, че преди 2019 г. детето общувало, но след 2019 г. спряло да говори, след като майката вдигала скандали в детската градина. Половин час след като пристигнали в училище, дошла и А. и започнала да крещи, че С. няма право да идва в училището, че е насилник. След пристигането на полицейските служители, А. отново казала, че Стефан е насилник и няма право да идва в училището. На Стефан и А. били снети обяснения, след което си тръгнали. Свидетелката Атанасова сочи, че работи като психолог в IX училище в гр. Благоевград. Работила е с детето Д два пъти седмично по график. Пояснява, че детето не говори, пише на листчета, на учителите отговаря писмено. От 2022 г. детето било много по-спокойно, усмихва се. Соци, че поведението на Д е отмъщения към родителите, наказва ги като не говори. Не е виждала бащата на детето, майката я води на училище. От класната знае, че бащата на Д е идвал и тя не е искала да слезе при него. В показанията си св. Величкова сочи, че е директор на IX училище в гр. Благоевград. Знае, че детето живее с майката, както и че отношенията между родителите са влошени. От заместник-директора знае, че в училището е идвала полиция във връзка с родителите на Д. Пояснява, че Д е със селективен мутизъм и с детето са работили специалисти от РЦППО. К представил документ, че може да взема детето от училище. Свидетелката М–Д в показанията си сочи, че е класен ръководител на Д и познава родителите й. Знае, че родителите са разделени и детето живее при майката. Соци, че при постъпване на детето в училище било с наведена глава, свито, но вече контактувало с деца, с две деца говорело тихичко, шептящо. С учителите общува с писане и знаци. Знае за инцидент с детето в училище. Във въззивното производство е приобщен социален доклад, изготвен от ДСП-Благоевград. В социалния доклад се сочи, че

на 07.06.2019 г. в отдел „Закрила на детето“ в Дирекция „Социално подпомагане“ е депозирана жалба от С.Д.К, с която сигнализира за ограничените му контакти с детето му Д С.К.. На 27.08.2019 г. в ОДЗ – Благоевград е отворена работа по случай на детето Д Ка, като е изготвен план за действие за срок от една година с дългосрочна цел гарантиране правото на детето да общува и с двамата родители. Работата по случая с детето продължава и към настоящия момент. В с.з. социалният работник пояснява, че многократно на страните е препоръчвана социална услуга, но само бащата подавал заявление два пъти, майката не е подавала и не са насочвани за ползване на социална услуга. Пред настоящата инстанция е приета като доказателство присъда № 9/25.01.2023 г., постановена по н.ч.х.д. № 704/2021 г. по описа на РС- Благоевград, от която се установява, че срещу А.С.К е налице висящо наказателно производство за престъпление по чл. 182, ал. 2 НК вр. чл. 26, ал. 1 НК. На осн. чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗЗДН като доказателство по делото е приета съдебно-психологична експертиза, изготвена от вещото лице Десислава Иванова. В експертното заключение се посочва, че детето Д С.К. има изградена емоционална и психологическа връзка и с двамата родители. В резултат на конфликтите и раздялата на родителите е развило защитни механизми, за да се справи, а именно да се откаже от единия родител (бащата), за да се отърве от мъчителното чувство на страх, считайки че така ще запази любовта на другия (майката). Налице е тревожно-отхвърлящ стил на привързаност. Поради страх от отхвърляне от майката, страх да не стане обект на нейната ярост, детето отбягва контакта с бащата, чувства се притиснато да направи избор, като се идентифицира с майката, в опита си да запази своята емоционална стабилност. При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна: Легалното определение на понятието „домашно насилие“ е дадено в чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, съгласно който домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство. Съгласно чл. 2, ал. 2 ЗЗДН за психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие. Производството по ЗЗДН е спорно и съдът се произнася с решение за налагане или отказ да бъдат наложени мерки за защита, с които се цели да се даде ефективна защита на пострадалите лица. Разяснено е в т. 22 на Тълкувателно решение № 6/2012 г. на ОСГТК, че налаганите по ЗЗДН мерки не са административни наказания и са предназначени да охранят пострадалото лице, а не да санкционират извършителя. като ответникът е от кръга на лицата, посочени в чл. 3, т. 2 и т. 3 ЗЗДН, спрямо които може да се търси защита. В доказателствена тежест на молителя е провеждането на главно и пълно доказване за установяване на изложеното в молбата за извършено от ответника домашно насилие с всички допустими доказателства по ГПК, но също и доказателствени средства, уредени в чл. 13, ал. 2 и ал. 3 ЗЗДН. От друга страна, при оспорване от страна на ответника, че са се осъществили актове на домашно насилие по посочения в молбата за защита начин и е налице друга фактическа обстановка, в доказателствена тежест на ответника е да опровергае изложените обстоятелства в молбата и да проведе свое доказване за

установяване на твърдените от него факти и обстоятелства. Подадената молба за защита е за твърдени актове на домашно насилие спрямо молителите от ответника на 17.04.2021 г., 18.04.2021 г., 01.05.2021 г., 05.05.2021 г., 14.05.2021 г., 15.05.2021 г. и 16.05.2021 г. Относно актовете на домашно насилие, извършени на 17.04.2021 г. и 14.05.2021 г., молителят е изложил твърдения за осъществено от ответника психическо и емоционално насилие чрез иницииран спор с молителя и полицейските служители и отправени обвинения и обиди по отношение на молителя в присъствието на детето, както и принудително ограничаване на личния живот и личните права на молителите, а относно 18.04.2021 г., 01.05.2021 г., 05.05.2021 г., 14.05.2021 г., 15.05.2021 г. и 16.05.2021 г.- домашно насилие, изразяващо се в принудително ограничаване на личния живот и личните права на молителите с неизпълнение на съдебно определение относно режима на лични контакти на бащата с детето. Според регламентираната в ЗЗДН специфика на производството, е допустимо, съгласно чл. 13, ал. 3 издаване на заповед за защита само на основание приложената от молителя декларация по чл. 9, ал. 3, когато няма други доказателства. В случая обаче са събрани доказателства, които не установяват предпоставките за издаване на заповед за защита. Според настоящия съдебен състав, в хода на настоящото съдебно производство са събрани доказателства, от които не може да се направи извод за обективно извършени актове на домашно насилие от страна на ответника спрямо детето и неговия баща, а описаното в молбата и установено по делото поведение на ответника, не покрива признаците на домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 и чл. 2 ЗЗДН. От доказателствата по делото е безспорно установено, че са налице трайно влошени взаимоотношения между молителя С К и ответника А. К., датиращи от няколко години, поради спорове относно възможността на молителя С К като баща на малолетното дете Д да се грижи за детето и да го вижда. В същото време е налице изградена емоционална и психологическа връзка между бащата и детето, което се установява от приетата по реда на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗЗДН съдебно-психологична експертиза. Въпреки емоционалната и психологическа връзка между бащата и детето, детето изпитва страх, вина, объркване. Безспорно се установява наличието на неразбирателство между родителите във връзка с поставения режим на лични контакти между молителя Стефан К и малолетното дете Д Ка. Това само по себе си не е доказателство за конкретни актове на домашно насилие, които са предмет на настоящото производство. За настъпил разрыв в отношенията между молителя К и ответника след одобряването на споразумението по чл. 127, ал. 2 СК се съди от данните по делото за образувани между двамата родители съдебни производства, включително и с участието на детето, което говори, че същите не показват желание да положат усилия за позитивен диалог, който най-вече да е в интерес на общото им дете Д. Целта на ЗЗДН е да се защитят лица, пострадали действително от домашно насилие, а не да урежда спорове между родителите относно родителски права, режима на лични контакти с децата им, нито да се използва за уреждането на други отношения между родителите, свързани с упражняването на родителските права и задължения (арг. от чл. 123 СК). В молбата за защита не са изложени твърдения и не са представени доказателства в насока принудително изпълнение на съдебното решение относно режима на лични контакти. За да се приложат мерките за защита, визирани в закона,

ответникът по молбата следва да е извършител на домашното насилие, което представлява целенасочен волеви акт, насочен към пострадалото лице, към неговата телесна неприкосновеност и физическа цялост или към неговата телесна неприкосновеност и физическа цялост и към неговата психическа и емоционална стабилност, и то по начин, който да представлява опасност за живота и здравето му. Следва да се посочи и това, че целта и социалното предназначение на Закона за защита от домашното насилие е да даде защита на живота и здравето на лица, които действително се намират в риск и в ситуации, когато интензитетът на въздействие излиза рамките на житейския конфликт и причинява сериозно страдание. На следващо място, влошената психическа и емоционална стабилност на детето не се дължи на посочените в молбата актове, а на цялата ситуация между двамата родители, което неминуемо оказва влияние върху малолетното дете. Разгледана през призмата на горните доводи и аргументи, въззивната жалба се явява неоснователна. Актът на първата инстанция следва да бъде потвърден. С оглед изхода на спора, въззивникът следва да заплати по сметка на ОС - Благоевград дължимата държавна такса за настоящата инстанция в размер на 12,50 лв. на осн. чл. 11, ал. 3 ЗЗДН вр. ал. 1 и чл. 17, ал. 2 ЗЗДН.

Водим от изложеното и на основание чл. 17, ал. 5 ЗЗДН, Окръжен съд - Благоевград

## **РЕШИ:**

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 477/23.08.2022 г., постановено по гр. д. № 1238/2021 г. по описа на РС- Благоевград.

ОСЪЖДА С. Д. К., ЕГН \*\*\*\*\*, съдебен адрес: гр. Благоевград, ул. „П Д. П“ , ет., офис да заплати по сметка на ОС- Благоевград държавна такса в размер на 12,50 лева (дванадесет лева и петдесет стотинки).

Решението е окончателно на основание чл. 17, ал. 6 ЗЗДН.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_